RETSMØDERAPPORT
i sag 307/85 *

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. Sagsøgeren har været sprogrevisor ved Det Økonomiske og Sociale Udvalg (herdefter benævnt »ØSU«) fra 1. februar 1982 efter den generelle udvælgelsesprøve ØSU/LA/19/79.

2. I oktober 1982 deltog han i den generelle udvælgelsesprøve ØSU/LA/45/81 med henblik på besættelse af stillingen som »afdelingschef i Generaldirektoratet for Oversættelse — Den Græske Oversættelsesafdeling«, lønklasse LA 3. Minimumsaldersgrænsen var fastsat til 40 år. Ingen af ansøgerne blev opført på egnethedslisten.

3. I maj 1983 blev der offentliggjort en ny meddelelse om udvælgelsesprøve ØSU/ LA/ 57/83 for samme stilling. Betingelser var her de samme på to undtagelser nær, nemlig aldersgrænsen, som nu blev nedsat til 35 år, og en yderligere skriftlig prøve. På egnethedslisten figurerede som den første Ts. og som den anden sagsøgeren.

4. Den 17. oktober 1984 foreslog ØSU's Præsidium Rådet at udnævne Ts. til stillingen som chef for Den Græske Oversættelsesafdeling, og denne beslutning blev meddelt Rådet den 7. november 1987. Samme dag blev Ts. pålagt »midlertidigt at varetage de opgaver, der hørte til stillingen« fra 1. november 1984, indtil stillingen blev endeligt besat. Ts.'udnævnelse skete ved Rådets beslutning af 29. januar 1985 med virkning fra 1. februar 1985. Udnævnelsen blev meddelt ØSU's generalsekretær ved Rådets skrivelse af 4. februar 1985.

5. Den 31. marts 1985 indgav sagsøgeren klage »til ØSU's ansættelsesmyndighed ad tjenestevejen«, hvori han gjorde gældende, at udvælgelsesprøve LA/57/83 var behæftet med mangler, nemlig tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling og magtmisbrug. Han har krævet udnævnelsen udsat, den omtvistede udvælgelsesprøve annulleret og en ny udvælgelsesprøve afholdt.

6. Den 26. juli 1985 afslog ØSU's formand kravene om at annullere udvælgelsesprøven og om at afholde en anden samt underrettede sagsøgeren om, at hans krav om udsættelse af Rådets anfægtede afgørelse ikke henhørte under ØSU's kompetence, ligesom han foreslog ham at forelægge Rådet sin klage, »hvis De ønsker det uanset de givne forklaringer«.

7. Den 11. oktober 1985 anlagde sagsøgeren sag ved Domstolen, idet Rådets formand efter hans opfattelse stiltiende havde afvist hans klage den 31. juli 1985.

8. Skriftvekslingen er forløbet forskriftsmæssigt. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (fjerde afdeling), besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Den har imidlertid opfordret sagsøgte til at fremlægge rapporten fra Udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve LA/57/83 og

* Processprog: Fransk.

mødereferatet fra ØSU's Præsidiums møde den 17. oktober 1984.

II — Parternes påstande

1. *Sagsøgeren* har nedlagt følgende påstande:

»a) sagen antages til realitetsbehandling, og

b) der gives sagsøgeren medhold,

c) det statueres, at afholdelsen af denne udvælgelsesprøve ligger uden for ØSU's kompetence, og den annulleres følgelig,

d) det statueres, at udnævnelsen af Ts. savner grundlag, for så vidt som udvælgelsesprøven selv vil være at annullere, subsidiært statueres, at de forhold, hvorunder udvælgelsen fandt sted, er ulovlige, idet de indebærer forskelsbehandling, er udtryk for en forhåndsafgørelse samt udslag af magtfordrejning, hvorfor den efterfølgende udnævnelse vil være at annullere,

e) i afventning heraf accepteres sagsøgerens tilbud om ved vidneførsel at bevise de forskellige faktiske omstændigheder, som der nærmere er redegjort for i stævningen,

f) det pålægges ØSU at forelægge Domstolen Udvælgelseskomitéens mødereferater, for så vidt angår den foreslåede og udnævnte ansøger samt sagsøgeren,

g) det noteres, at sagsøgeren forbeholder sig ret til at kræve godtgørelse for ikkeøkonomisk skade, og

h) under alle omstændigheder tilpligtes ØSU at betale samtlige sagens omkostninger.«

Desuden har han i *replikken* nedlagt følgende påstand:

»a) Det pålægges sagsøgeren at forelægge Domstolen Udvælgelseskomitéens rapport med samtlige dens bilag, før der tages yderligere skridt i sagens behandling,

b) det tages ad notam, at sagsøgeren tilbyder ved vidneudsagn fra medlem af ØSU's Præsidium P. Dracos at bevise, at der ikke har fundet nogen drøftelse sted vedrørende de forskellige ansøgeres fortjenester, som var blevet indplaceret under udvælgelsesprøven, men alene et forslag om udnævnelse af den første ansøger på egnethedslisten uden mindste kommentar, og det statueres, at dette tilbud om bevis er relevant«.

2. *ØSU* har nedlagt følgende påstande:

»a) frifindelse;

b) det statueres, at sagsøgerens tilbud om bevis savner grundlag, navnlig fordi det vil gribe ind i drøftelsernes fortrolighed; subsidiært bemyndiges sagsøgte til at føre modbevis mod de af sagsøgeren hævdede faktiske omstændigheder ved ethvert retligt middel, herunder vidneførsel;

c) påstandene om annullation og om at notere sagsøgerens forbehold om at kræve erstatning tages ikke til følge;

d) følgelig frifindes sagsøgte, og der træffes afgørelse om sagens omkostninger i overensstemmelse med gældende ret.«

I *duplikken* har ØSU fastholdt sine påstande og »overlader det til Domstolens skøn at afgøre, om Udvælgelseskomitéens rapport skal fremlægges som krævet af sagsøgeren«.

3. *Rådet* har nedlagt følgende påstande:

»a) Søgsmålet mod Rådet afvises på grund af manglende klage til Rådet;

b) påstandene om annullation og påstanden om at notere sagsøgerens forbehold om at kræve erstatning tages ikke til følge;

c) følgelig frifindes sagsøgte, og der træffes afgørelse om sagens omkostninger i overensstemmelse med gældende ret.«

III — Parternes anbringender og argumenter

Formaliteten

I — *Annullationen af udnævnelsen*

A — *Spørgsmålet, om Rådet er rette sagsøgte*

1. *ØSU* har, uden udtrykkeligt at betegne det som en formalitetsindsigelse, men som en »anmodning om afklaring« gjort gældende, at den anfægtede udnævnelse bør tilskrives ØSU, som er rette sagsøgte, og ikke Rådet. Denne beslutning er blevet truffet af Rådet i overensstemmelse med ØSU's forretningsordens artikel 57, stk. 1, tredje led. Hvis sagsøgeren også ville inddrage Rådet i sagen, skulle han ikke have begrænset sig til i stævningen at nævne ØSU og Rådet, men også Kommissionen, fordi disse tre institutioner deler udnævnelseskompetencen i det foreliggende tilfælde.

2. *Rådet* har udtrykkeligt nedlagt påstand om, at det statueres, at søgsmålet er Rådet uvedkommende af de samme grunde. Rådet mener, at den anfægtede beslutning skal tilskrives ØSU. Rådet har i det foreliggende tilfælde handlet som en del af ansættelsesmyndigheden for ØSU's LA 3-tjenestemænd ved delegation fra ØSU.

3. *Sagsøgeren* mener, at det faktisk er Rådet, som er ansættelsesmyndigheden i det foreliggende tilfælde i overensstemmelse med ØSU's forretningsordens artikel 57. At det for visse lønklassers vedkommende skal have Kommissionens samtykke, angår ikke ansøgerne. Af denne grund har det følgelig pådraget sig ansvar.

B — *Den manglende forudgående klage*

1. *ØSU* og *Rådet* har fremsat formalitetsindsigelse, for så vidt søgsmålet angår udnævnelsen, fordi sagsøgeren har undladt først at indbringe klage for Rådet og navnlig har afholdt sig fra at efterkomme ØSU's forslag om at oversende hans klage til Rådet.

2. *ØSU* har tilføjet, at sagsøgeren i henhold til princippet om ensartede form- og sagsbehandlingsregler skulle indgive klage til de forskellige institutioner, som deler kompetencen til at udnævne ØSU's LA 3-tjenestemænd. Da denne procedure ikke er blevet fulgt, kan Rådets udnævnelse af Ts. ikke længere anfægtes.

3. *Sagsøgeren* har gjort gældende, at der er indgivet klage i henhold til vedtægtens artikler 90 og 91. Det drejer sig om hans klage af 31. marts 1985 til Rådet, som ad tjenestevejen er sendt til ansættelsesmyndigheden, altså vedrørende besættelsen af LA 3-stillingen. Ingen har kunnet tage fejl vedrørende klagens endelige adressat, som ikke kunne være andre end Rådets formand. Både i klagens overskrift og i dens ordlyd henviser sagsøgeren til Rådets formands beslutning af 29. januar 1985. Det påhviler under alle omstændigheder Rådet at forklare, hvorfor hans klage ikke behørigt er blevet oversendt til Rådet af ØSU, som kort sagt havde tilbageholdt et dokument rettet til Rådet. ØSU's forslag om at oversende det til Rådet har således ingen mening. Ifølge sagsøgeren bør der vel her antages at foreligge manglende omhu eller vildfarelse hos ØSU.

II — *Udvælgelsesprøve ØSU/LA/57/83*

1. Efter *ØSU's* opfattelse bør sagsøgerens påstand om annullation af Ts.'udnævnelse på grund af mangler ved udvælgelsesprøven afvises af følgende grunde: a) sagsøgeren har undladt i stævningen at påstå udnævnelsen annulleret og begrænset sig til at nedlægge påstand om, at det statueres, at denne udnævnelse »savner grundlag«; det er følgelig uden interesse at behandle spørgsmålet om annullation af udvælgelsesprøven; b) sagsøgeren har ikke rettidigt anfægtet Udvælgelseskomitéens afgørelse; c) sagsøgeren må anses for at have samtykket og givet afkald på annullation af udvælgelsesprøven, da han hverken har protesteret mod udvælgelsesprøvens afholdelse eller mod dens resultater.

2. *Sagsøgeren* har gjort gældende, at han ifølge Domstolens praksis ikke kunne anfægte en forberedende akt som en udvælgelsesprøves afholdelse, men den endelige afgørelse, nemlig udnævnelsen af en ansøger, som er den endelige, for ham negative afgørelse. Desuden havde sagsøgeren ikke oprindelig interesse i at anfægte afholdelsen af udvælgelsesprøve LA/57/83. Det forhindrer dog ikke, at han nu kræver den tilsidesat på grund af, at præceptive regler er blevet tilsidesat, fordi udvælgelsesprøven ikke blev besluttet og iværksat af Rådet i overensstemmelse med ØSU's forretningsordens artikel 57. Udvælgelsesprøvens ulovlighed bør følgelig medføre annullation både af den og af udnævnelsen af Ts., som udvælgelsesprøven var en del af det retlige grundlag for.

Realiteten

Annullationsanbringenderne

A — *Den ulovlige karakter af udvælgelsesprøvens afholdelse*

1. Som første anbringende har *sagsøgeren* anført, at ØSU's sekretariat var *inkompetent* til at afholde udvælgelsesprøven. Han gør gældende, at fordi udvælgelsesprøve LA/57/83 havde til formål at besætte en LA 3-stilling, kunne kun Rådet beslutte at afholde og iværksætte den i henhold til ØSU's forretningsordens artikel 57. Der bør statueres nullitet, idet præceptive regler er tilsidesat.

2. *ØSU* og *Rådet* mener, at dette anbringende rejser spørgsmålet om fortolkningen af ØSU's forretningsordens artikel 57 sammenholdt med tjenestemandsvedtægtens artikler 2, 29 og 30. Efter deres opfattelse er den eneste fortolkning, som både er retligt begrundet og kan have den tilsigtede virkning, at de tre ansættelsesmyndigheder intervenerer på følgende måde: ØSU træffer beslutning om og iværksætter en udvælgelsesprøve, dets Præsidium gennemgår ansøgernes kvalifikationsbeviser og fortjenester efter resultaterne af udvælgelsesprøven og stiller forslag til Rådet; Rådet oversender dette forslag til Kommissionen, for at den kan give sit samtykke; endelig træffer Rådet på grundlag af ØSU's Præsidiums forslag og med Kommissionens samtykke sin afgørelse, som formelt fremstår som »udnævnelsen«. Denne realistiske fortolkning er længe blevet fulgt af de tre institutioner, således at den allerede er en del af sædvaneretten. Der er således blevet gennnemført ca. en snes udvælgelsesprocedurer, uden at det har givet anledning til protester. Ved den anførte fortolkning bevares i øvrigt Rådets og Kommissionens samlede kompetence til at mod-

sætte sig en udnævnelse, som de ikke billiger. Derimod mener ØSU og Rådet, at den af sagsøgeren hævdede fortolkning hverken er retligt holdbar eller realistisk i betragtning af forøgelsen af ØSU's personale.

3. Sagsøgeren har i *replikken* anført, at artikel 57 ikke kan fortolkes afhængigt af forøgelsen af ØSU's ansatte: ansættelsesmyndigheden er i det foreliggende tilfælde stadig Rådet. Desuden er argumentet om, at ca. en snes udnævnelser, der er sket på samme betingelser, ikke har givet anledning til protester, irrelevant: »injuria non facit jus«. Endelig spiller sædvaneretten ingen rolle i forvaltningsretten.

4. *Duplikken*, navnlig ØSU's, er på ny koncentreret om fortolkningen af forretningsordenens artikel 57: ifølge denne fortolkning har ØSU's formand restkompetencen til at erklære en LA 3-stilling ledig, jfr. forretningsordenens artikel 57, stk. 1, tredje led, *andet punktum*. Følgelig har ØSU's formand handlet i overensstemmelse med vedtægtens regler, navnlig vedtægtens artikel 4, som handler om bekendtgørelse af en ledig stilling. Artikel 4 figurerer ikke blandt de artikler i vedtægten, som nævnes i ØSU's forretningsordens artikel 57, stk. 1, tredje led, *første punktum*, hvorefter ansættelsesmyndighedens beføjelser udøves »gennem Rådet med samtykke fra Kommissionen på forslag af præsidiet«.

5. Som andet anbringende har *sagsøgeren* anført, at nedsættelsen af *aldersgrænsen* til 35 år var *ulovlig*, fordi den havde til formål at begunstige hans medansøger Ts.

6. *ØSU* har gjort gældende, at dette anbringende må afvises, da sagsøgeren ikke har legitim interesse i annullation af udvælgelsesprøven med den begrundelse, at aldersgrænsen blev nedsat. I øvrigt protesterede sagsøgeren ikke på tidspunktet for udvælgelsesprøven.

7. Med hensyn til realiteten har *ØSU* gjort gældende, at aldersgrænsen blev nedsat af hensyn til tjenestens interesse for at gøre det muligt for et større antal ansøgere at manifestere sig i betragtning af, at der under den første udvælgelsesprøve kun havde været et begrænset antal ansøgere, hvoraf ingen bestod; denne aldersgrænse er i dag den sædvanlig i udvælgelsesprøver af den pågældende type.

8. *Rådet* mener, at dette anbringende udelukkende vedrører ØSU. Subsidiært har det henvist til de indsigelser, der er fremført i ØSU's svarskrift.

B — *Ulovligheder under udvælgelsesprøvens forløb*

1. *Sagsøgeren* har herved for det første anført, at udvælgelsesprøvens forløb er udtryk for *forskelsbehandling* over for ham. Han har bl. a. påberåbt sig følgende omstændigheder: a) mens man under den første udvælgelsesprøve anmodede ham om at afholde sig fra at udføre kontorchefens arbejde, fik Ts. under den anfægtede udvælgelsesprøve tilladelse til at udføre dette arbejde; b) siden marts 1983 har ØSU's generaldirektør og Udvælgelseskomitéens formand holdt sagsøgeren udenfor, mens han samarbejdede med Ts. om tjenestens behov og drak kaffe sammen med denne, endog under udvælgelsesprøven.

2. *ØSU* har heroverfor anført, at det er sagsøgeren selv, som under forskellige påskud nægtede at påtage sig kontorchefens ansvarsområder. Imidlertid og helt indtil 1984 havde generaldirektøren pålagt chefen for oversættelsestjenesten at varetage ledelsen af den græske afdeling i samarbejde med sagsøgeren og Ts.; denne ledelsesform

var berettiget af de problemer, som Grækenlands nylige tiltrædelse gav anledning til. I øvrigt blev sagsøgeren gentagne gange rådspurgt vedrørende fastansættelsen af de tjenestemænd, der var ansat på prøve i den græske afdeling.

3. *Sagsøgeren* har for det andet anført, at Udvælgelseskomitéen havde undersøgt og fremsat bemærkninger om ansøgernes personlighed. Herved har *Udvælgelseskomitéen* væsentligt *overskredet* sin *kompetence.*

4. *ØSU* har gjort gældende, at en sådan undersøgelse falder ind under ansættelsesmyndighedens og Udvælgelseskomitéens skønsbeføjelser, som ikke i dette tilfælde blev overskredet, så meget desto mere som egnetheden til at lede afdelingen var blandt de betingelser, der var opført i stillingsopslaget.

5. *Sagsøgeren* har for det tredje anført, at spillet var afgjort på forhånd, og at der har været tale om magtmisbrug og *magtfordrejning.* Med hensyn til Udvælgelseskomitéen har han anført følgende:

a) Udvælgelseskomitéen afventede ØSU's generaldirektørs tilbagevenden fra ferie med henblik på en undersøgelse af ansøgernes personligheder;

b) før Udvælgelseskomitéen endeligt udarbejdede sin rapport, blev sagsøgeren underrettet om, at Ts. havde siddet i chefens kontor.

6. *ØSU* har bestridt dette anbringende og gjort følgende gældende:

a) undersøgelsen af ansøgernes personlighed falder ind under ansættelsesmyndighedens og Udvælgelseskomitéens skøn;

b) at Ts. sad i den græske afdelings chefkontor er en tilfældig begivenhed, et internt arrangement i den græske afdeling, som blev nødvendiggjort af praktiske årsager; der var ikke tale om en afgørelse fra administrationen, selv om en sådan faktisk situation ikke i sig selv kan have den mindste indflydelse på ansættelsesmyndigheden.

7. *Rådet* er af den opfattelse, at disse anbringender udelukkende vedrører ØSU. Subsidiært har det henvist til ØSU's indsigelser.

C — *Ulovligheder ved udnævnelsen*

Præsidiets ulovlige forslag

1. Ifølge *sagsøgeren* er ØSU's Præsidiums forslag af 17. oktober 1984 om udnævnelse af Ts. *ulovligt,* fordi der ikke har fundet en drøftelse sted vedrørende en sammenligning af sagsøgernes fortjenester, men man blot har vedtaget generalsekretærens forslag, som allerede var vedtaget på forhånd. Sagsøgeren har anmodet om referatet fra dette møde, uden at hans anmodning er blevet imødekommet.

Han har anført, at han er så godt som sikker på, at de to ansøgere praktisk talt blev indplaceret jævnbyrdigt, og det er under sådanne omstændigheder almindeligt anerkendt, at man vælger den ældste ansøger. Ydermere har sagsøgeren syv års faglig erfaring mere end Ts., de har begge skiftevis varetaget cheffunktionerne, uden at der er blevet gjort sagsøgeren den mindste bebrejdelse, og endelig er sagsøgerens sprogkundskaber langt bedre end Ts.'.

2. *ØSU* har anført, at der foretoges en sammenligning og opmærksom undersøgelse af ansøgernes kvalifikationsbeviser og fortjenester. Når der ikke fandt nogen drøftelse sted i egentlig forstand, skyldes det, at der var enighed, og at enhver diskussion var

overflødig. Alle Præsidiets medlemmer var i besiddelse af et eksemplar af egnethedslisten, og det påhvilede hver enkelt at tilkendegive sin uenighed med generalsekretærens forslag, hvis han ikke tilsluttede sig det.

ØSU har endvidere anført, at sagsøgerens kompetence ikke var mere afgørende end Ts.', da de to ansøgere ikke reelt skiftevis havde varetaget kontorcheffunktionerne, fordi sagsøgeren undgik det, og fordi en tjenestemands anciennitet alene ikke er afgørende ved bedømmelsen af hans fortjenester.

3. *Rådet* anser sig ikke for berørt af dette anbringende og har subsidiært henvist til ØSU's indsigelser.

4. I *replikken* har sagsøgeren vedlagt en udtalelse fra et af de græske medlemmer af Præsidiet, hvorefter der ikke foretoges nogen undersøgelse af de øvrige ansøgere på egnethedslisten. Han har derfor foreslået, at et andet græsk medlem afhøres som vidne vedrørende dette mødes forløb.

5. I *duplikken* har ØSU oplyst, at Præsidiet under mødet den 20. november 1984 godkendte referatet af sit møde den 17. oktober 1984, uden at der blev fremsat nogen bemærkning af nogen af medlemmerne, navnlig hvad angår passagen om, at der blev foretaget »en opmærksom gennemgang af alle ansøgningerne...«. Et sådant mødereferat affattet in tempore non suspecto har mere beviskraft end en udtalelse udarbejdet efter behov mere end et år efter de faktiske omstændigheder.

Magtfordrejning

1. *Sagsøgeren* har anført, at selv på det tidspunkt, da forslaget blev fremsat, fortsatte den magtfordrejning, som har behæftet hele proceduren. Han har anført følgende:

a) allerede under den første udvælgelsesprøve blev sagsøgeren behandlet ulige: ingen af Udvælgelseskomitéens medlemmer havde kendskab til græsk; selv om han ikke længere kan anfægte denne udvælgelsesprøve, står det alligevel fast, at det under denne kom til forbløffende overraskelser, som var et forvarsel om resultaterne af den anden udvælgelsesprøve;

b) aldersgrænsen blev nedsat ved udvælgelsesprøve LA/57/83 i forhold til udvælgelsesprøve LA/45/81 for at gøre det muligt for Ts. at deltage;

c) fra april 1984 blev sagsøgeren end ikke længere rådspurgt af sin overordnede;

d) generaldirektøren meddelte den 19. juli 1984, at Ts. ville blive udnævnt til stillingen som chef for afdelingen; han foregreb således afgørelserne fra Kommissionen og fra Rådet;

e) fra samme dag, den 19. juli 1984, begyndte Ts. åbenlyst at arbejde som chef for afdelingen;

f) samme dag indbød Ts. sine venner og kolleger til en sammenkomst for at fejre den lykkelige begivenhed.

2. *ØSU* har på det bestemteste bestridt, at dette anbringende har faktisk og retligt grundlag. ØSU har over for de forskellige punkter anført følgende:

a) sagsøgeren må være afskåret fra at fremføre anbringender om ulovligheder ved den første udvælgelsesprøve, da han ikke har protesteret rettidigt;

b) sagsøgerens anbringender herom kan ikke realitetsbehandles, da han ikke har protesteret på tidspunktet for udvælgelsesprøven; med hensyn til realiteten blev aldersgrænsen nedsat af hensyn til tjenestens interesse for at gøre det muligt for et større antal ansøgere at melde sig, i betragtning af, at der under den første udvælgelsesprøve havde været et begrænset antal ansøgere, hvoraf ingen bestod; denne aldersgrænse er i dag sædvanlig i udvælgelsesprøver af den pågældende art;

c) ØSU's generalsekretær og formand for Udvælgelseskomitéen indkaldte den 19. juli 1984 såvel sagsøgeren som Ts. for at underrette dem om, at de havde bestået udvælgelsesprøven, og at egnethedslisten ville blive oversendt til ØSU's Præsidium, for at det kunne tage stilling til udnævnelsen. Udnævnelsen af Ts. ses ikke herved at være foregrebet;

d) det af sagsøgeren anførte om, at han ikke blev rådspurgt af sin overordnede, er fejlagtigt;

e) sagsøgerens fortolkning af »Ts.'sammenkomst« er hans helt personlige, den er tendentiøs og er ikke baseret på noget bevis, ligesom den i øvrigt end ikke figurerer i hans skrivelse af 19. september 1984.

3. *Rådet* har subsidiært henvist til ØSU's argumenter.

4. *Sagsøgeren* har i påstandene i stævningen forbeholdt sig at kræve erstatning for ikke-økonomisk skade. Dette krav er ikke senere blevet nærmere specificeret.

De af sagsøgeren foreslåede bevisførelser

Sagsøgeren har desuden foreslået bevisførelse på flere punkter til støtte for det af ham anførte. Han har i særdeleshed anmodet om følgende:

A — *Fremlæggelse af dokumenter*

a) Fremlæggelse af Udvælgelseskomitéens mødereferater, Udvælgelseskomitéens rapporter og karaktergivningen for ansøgerne samt alle bilag.

b) Fremlæggelse af referatet af ØSU's Præsidiums møde den 17. oktober 1984.

B — *Vidneafhøring*

a) Indkaldelse af chefen for Den Danske Oversættelsesafdeling hr. Feilberg som vidne vedrørende Udvælgelseskomitéens undersøgelse af ansøgernes personlighed.

b) Afhøring af medlem af ØSU's Præsidium hr. Dracos som vidne vedrørende de nærmere omstændigheder ved forløbet af Præsidiets møde den 17. oktober 1984.

c) Endelig figurerer blandt påstandene i stævningen påstanden om, at »det tages ad notam, at sagsøgeren har tilbudt ved vidner at bevise forskellige faktiske omstændigheder... som der er redegjort for i... stævningen«.

C. Kakouris
Refererende dommer